

VENTREM MEUM
doleo. & sensus
mei turbati sunt. ait in quibus
dam locis sermonum suorum hie
remias eximius pphetarum. &
plenus misericordia. & deflexus
populi isrlt incredulitatem. quia
alienus efficiebat^r ad^o. Ventrem
in hoc loco animam suam nominans.
tropicis legibus. Ita enim in
multis locis sc^ae scripturae rep
peries. siue p eo quod occultus
est & inuisibilis in hominibus
uenter. & aequae ut anima acon
spectib; latet. & siue quia similiter
suscipit uerbi cibos. & p singula
quaeq; membra dispensat & di
uidit. Quod enim ait^r cibus in
uentre. hoc & uerbum gerit
in anima. Sensus autem quos sibi
dicit turbatos. puto qd motus
& cogitationes animae dicat.
& eos p^oipue motus. quos ex sensib;
corporalibus capit. Pro quibus
p^oipue iusti quiq; p^oebant^r & doleat.
& p humanis miseriis inflamman
t^r. siue corporales quis sensus intel
legat quos dicit esse t^rbatos. non
mihi uidet^r satisferrare. eo qd sci

& oculis & aurib; uidentes & audien
tes mala. p^oturbent^r & indignent^r.
qui utiq; desiderium gerunt uide
re illa quae oculis non uidit &
audire quae auris non audiuit.
& cogitare quae in cor hominis non
ascenderunt. Verum quoquomo
do quis accipiet. dolet iustus uen
trem suum & p^oturbatus sensib; suis.
dum ferre non potest quae patit^r
isrlt. quaecumq; illud uelis intelle
gere isrlt. siue eum qui secundum
carnem est. siue eum qui secundum spm.
p quo ppheta & iam fontem lacrima
rum requirit. & mansionem ul
timam in deserto. & secedere ad lo
ca deuia cupit. ut aliquantum
tristitiae dequoquat. & internum
doloris uulnus exhalet p quietem.
& silentium lamentans israhel.
Eadem quoq; & iam beatus dauid man
gustus positus paulo ante dicebat.
Quis dabit mihi pennas ut columbae.
& uolabo & requiescam. Columbae
pennas requirens. tamquam leui
ores & uelociore; Talib; enim motib;
sci agunt^r. siue p hoc sci sps gratiam
uel adiumenta deposcunt. per
quem solum possibile est effuge
re mala. ut & ipse p gratiam
spis adiutus & euectus. Longe effi
ciat^r ab ingruentib; malis. Tum

INCIPIT LIBER PRIMVS
BEATI AMBROSII DE VIR
GINIBVS.

S I IUXTA CŒLESTIS SER-
TIA M VTRITATIS.
uerbi totius quodcumq; ociosum
fuerimus loquuti. habemus p̄stare
rationē. uel si unus quisq; seruus cre-
dita sibi talenta gr̄a spiritualis que
nummularius diuidenda forent. ut
crescentibus multiplicarentur usu-
ris intra terrā suā. & quasi timidus fe-
nerator. uel quasi auarus possessor ab-
sconderit. non mediocrē dño reuer-
tente offensam incidet. Iure nobis
uerendum est. quibus licet ingem-
um tenue. necessitas tamen maxima
eloquia dī credita populi fenerare
mentibus. ne uocis q̄q; nr̄e poscatur
usura. Presertim cum studium a nob̄
dñs non p̄fectum requirat. Vnde
scribendi aliquid sententię fuit. Maio-
re siquidem pudoris periculo nr̄a uox
auditur quam legatur. Liber enim n̄
erubescit. Cquidē ingenio diffusus.
sed diuine misericordię puocatus exempl̄
sermonem meditari audeo. Nam uo-
lente dō. etiam asina loquuta ē. Qd̄
si mihi sub istius sc̄li onerib; constitu-
to assistat angelus. ego q̄q; multa diu-
ora laxabo. Potest enim soluere impe-

dimenta impertię. qui in illa asina
soluit naturę. In arca ueteris testam̄ti
uirga floruit sacerdotis. facile ē dō
ut in sc̄a eccl̄a de nr̄is q̄q; modis flos
germinet. Cur autē desperandum qd̄
dñs loquatur in hominib; qui ē loquor
in sentibus. & Ds. nec rubum ē dedig-
natus. Atq; uinam meas q̄q; inlumi-
net spinas. Erunt fortasse qui etiā
in nr̄is sentib; aliquē mirentur luce
fulgorē. Erunt quos spina nr̄a non
urat. erunt quibus de rubo audita
uox nr̄a soluat de pedibus calciam̄-
tum. ut impedimētis corporalib; ex-
euatur mentis incessus. Sed hec
sc̄e merita uiuorum. Utinam me
sub illa infructuosa adhuc ficu ia-
centem. ex aliqua istis parte respi-
ceret. Ferret post triennium fru-
ctus & nr̄a ficus. Sed unde tantū
peccatorib; spei. & Utinā salte ille
euangelicus dominicę cultor ui-
neę. ficum nr̄am fortasse iam uis-
sus abscidere. remittat illam. & hoc
anno usq; dum fodiat. & mittat co-
phynum stercoris. ne forte de terra
suscitet inopem. & de stercore eri-
gat pauperem. Beati qui sub uite
& olea equos suos alligant. labore
cursuum suorū paci & leticię con-
secrantes. Meficus adhuc id in lece